

Nr 168.

Kungl. Maj:t proposition till riksdagen angående tullfri införsel av ett parti sockrat kakaopulver; given Stockholms slott den 24 februari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har föreståndaren för Stockholms stadsmission, pastor J. W. Johnsson — med förmålan att Nils Stenströms advokatbyrå i Stockholm erbjudit stadsmissionen att kostnadsfritt övertaga ett i Stockholms frihamn för advokatbyråns räkning upplagrat parti kakao-pulver vägande 21,651 kilogram — gjort framställning i syfte att berörda varuparti måtte av stadsmissionen få tullfritt införas till riket.

Till stöd för framställningen har anförts i huvudsak följande.

Ifrågavarande kakaopulver vore sockrat och kunde på grund av den för dylik vara gällande höga tullen icke säljas inom landet utan förlust. Varuägaren vore därför nödsakad att förstöra partiet, såvida icke någon möjlighet yppade sig, varigenom detsamma kunde förbehållas svensk konsumtion. Därest varupartiet finge tullfritt införas, hade stadsmissionen för avsikt att kostnadsfritt distribuera detsamma bland hjälpsökande, vilka anmälde sig på stadsmissionens hjälpbyrå eller hos församlingarnas diakonissor eller vilka eljest styrkte sig vara i behov därav.

Vid ansökningen har fogats en av Nils Stenströms advokatbyrå utfärdad handling, varigenom föreståndaren för Stockholms stadsmission befullmäktigas att uttaga ifrågavarande kakaoparti från Stockholms frihamn samt att utan ersättning förfoga över detsamma.

Generaltullstyrelsen har över ansökningen avgivit infortrat utlåtande den 13 februari 1933 samt därvid överlämnat, bland annat, ett från tullförvaltningen i Stockholms frihamn införskaffat yttrande, varav inhämtas följande.

Ifrågavarande parti kakaopulver hade inkommit till frihamnen den 21 oktober 1919 samt upplagts på frihamnslager samma dag. Partiet, som vore förpackat i 367 lådor, hade en bruttovikt av 21,651 kilogram och bestode av sockrat kakaopulver. Enligt gällande tulltaxebestämmelser vore varan att hänföra till statistiskt nummer 298, choklad, även med tillsats av socker eller mjölk, av vanilj eller andra aromatiska ämnen, med tull av 50 kronor och tilläggstull av 30 kronor för 100 kilogram. Den beräknade tullpliktiga vikten utgjorde 19,250 kilogram och tullavgifterna skulle vid införsel till tullinlandet belöpa sig till 15,400 kronor.

Generaltullstyrelsen har, under erinran att ett bifall till framställningen förutsatte avlåtande av proposition i ämnet till riksdagen, uttalat, att styrelsen ansåge sig för egen del sakna tillräcklig anledning att tillstyrka en sådan åtgärd.

Sedan Stockholms stads hälsovårdsnämnds biologiska laboratorium av Stockholms stadsmission anmodats verkställa undersökning av ett prov å kakaopulvret, har laboratoriets föreståndare, filosofie doktorn [Harald Huss i ett till finansdepartementet tillhandakommet utlåtande över undersökningen meddelat, att varan i avseende å smak samt botanisk-mikroskopisk renhet vore utan anmärkning, att dess lukt ej vore så fyllig som hos färsk kakao, samt att varan enligt föreståndarens mening vore fullt användbar.

*Departements-
chefen.*

Enligt vad jag under hand erfarit hava gjorda försök att till utlandet avyttra ifrågavarande varuparti icke] lett till resultat. På grund av gällande tullsats för sockrat kakaopulver torde det ej heller vara möjligt för varuägaren att till riket införa partiet och försälja detsamma utan betydande förlust. Då ägaren nu ställt partiet till Stockholms stadsmissions förfogande för att utdelas till hjälpbehövande, har jag — inför utsikten att varupartiet eljest för undvikande av ytterligare lagringskostnader förstöres — ansett mig böra förorda, att den på varan belöpande tullen eftergives.

Jag förutsätter härvid, att distributionen av varan ordnas på sådant sätt, att säkerhet vinnes för att partiet icke till någon del kommer att utbjudas i den fria marknaden i konkurrens med där saluhållen kakao. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de närmare föreskrifter rörande förfogande över partiet, som i sådant syfte kunna befinnas erforderliga.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva,

att ett i Stockholms frihamn å frihamnslager upplagt parti kakaopulver, förpackat i 367 lådor, märkta J. T. och försedda med nummer inom serierna 54562/760 och 55106/303, må till riket tullfritt införas.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.